

Evidens på egne præmisser

Der er en stor kløft mellem forskning og praksis. Ville den kunne reduceres, hvis praksis ikke blev opfattet som sekundært til forskning, men selv blev et afsæt for forskning?

Praksisbaseret viden ■ Af Knud Ramian

■ Der skal sættes evidens til psykologarbejdet. Der bliver sat evidens til medicin, sygepleje, design, coaching, metoder, terapi, ledelse og politik. Den skal selvfølgelig også sættes til psykologien.

Argumenterne fremgår tydeligt af to artikler i *Psykolog Nyt*: ”En faggruppe, der ikke forholder sig seriøst til evidensproblematikken i forbindelse med sin praksis ender med at skyde sig selv i foden”, skriver Bobby Zachariae [1]. Esben Hougaard konkluderer: ”Det vil være et vægtigt argument for brugen af psykologer som psykoterapeuter, at psykoterapi udøves af personer med videnskabelig uddannelse, som kan følge med i de videnskabelige fremskridt på området.” Han opfordrer Dansk Psykolog Forening til at tilslutte sig den amerikanske psykologforenings principerklæring om evidensbaseret praksis [2]. Begge artikler er skrevet af universitetsansatte psykologer, professionelle forskere.

Denne artikel er ikke en argumentation mod evidensbaseret praksis. Den er et argument for at styrke, anerkende og udnytte den praktisk arbejdende psykolog som viden-

skabende agent. Jeg har siden 1992 arbejdet med videnskabelig praksisbrug uden for universiteternes regi på Center for Evaluering, Psykiatrien i Århus Amt, og nu i Center for Kvalitetsudvikling, Region Midtjylland.

Kløften mellem forskning og praksis

Kløften mellem forskning og praksis er så stor, at kløften i sig selv er et omfattende forskningsfelt for adskillige forskningsinstitutter. Der er tilsvarende mange forklaringer på kløftens natur [3]. Jeg vil hæfte mig ved nogle få af dem.

For det første: Praksis henter megen inspiration fra bestræbelserne på at integrere den eksisterende forskning ved hjælp af meta-analyser, som det fx sker i forskellige referenceprogrammer, men alle, der har arbejdet med dem, ved, at der er rigtig lang vej at gå, når referenceprogrammer skal omsættes til praksis. Selv gode referenceprogrammer vil derudover kun i et begrænset omfang dække behovet for viden i praksis. Behovet for viden kan slet ikke dækkes, medmindre praksis selv bliver vidensproducerende.

FOTOS: BAM/SCANPIX

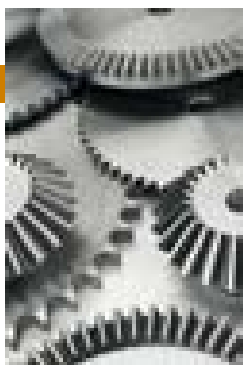
For det andet: Der formidles en opfattelse af evidens som noget, der kommer fra 'forskningen', og som praksis skal følge med i og tilegne sig. Praksis opfattes som forskningsforbruger, men ikke som vidensproducerende. Budskabet om evidensbaseringen kommer til at virke, som om den har en indbygget top-down-strategi, der promoveres af et mistroisk lederskab. I praksis hedder det ikke vidensbasering, men resultatdokumentation, der pålægges som en opgave, som skal klares uden tilførsel af ressourcer til det. Det er en tilgang til evidens, som skaber unødigt modstand

For det tredje: Der er elementære forskelle mellem vidensproduktionen i den professionelle forskning og praksis, som overses. Vidensproduktionen i den professionelle

forskning og i praksis er styret af forskellige prioriteringer [4]. Den professionelle forskning er travlt optaget af at leve op til de krav, der gælder i forskningen. Forskningens værdi er afhængig af, om resultaterne kan godkendes på det aktuelle videnskabelige felt. Det er den værdi, de bliver målt på. Forskningen er ikke optaget af at løse praksis' problemer, men forskningens.

Praksis er på den anden side konstant optaget af at finde bedre løsninger på problemerne i praksis – praksis er optaget af innovation. Innovationers værdi er afhængig af, om resultatet kan anvendes og bliver anvendt i en konkret praksis. Praksis skal ofte innovere som følge af udefra kommende krav – nedskæringer, ændrede målgrupper eller politiske pri-

>

- > oriteringer. Der skal findes metoder, der kan reducere ventelister. Der skal beskrives nye målgrupper, der passer til de ressourcer, man har. Det betyder, at praksis har særlige spørgsmål, som de skal skaffe helst vidensbaserede svar på.

I de situationer er praksis ofte ikke særlig godt indrettet til at håndtere input fra forskningen, og forskningen er ikke god til at give brugbare svar. Det, der skaber innovation og problemløsning i praksis, er ikke en direkte oversættelse af forskningsresultater til praksis.

Vidensbaseret praksis

En af broerne over kløften kan kaldes for vidensbaseret praksis – et fænomen, der bygger bro den anden vej: fra praksis til forskning. Her opfattes praksis som en videnskabelig agent. Denne artikel handler om, hvordan praksis kan blive systematisk videnskabelig, og om hvilke muligheder psykologer med en videnskabelig grunduddannelse har for at bidrage til denne vidensproduktion.

Der er veje til viden, som tager udgangspunkt i de løbende erkendelser og innovationer der produceres i praksis. Der er behov for at styrke viden om disse former for vidensproduktion, fordi 1) Undersøgelser i egen praksis kan producere nyttig lokal viden, der fylder hullerne ud i den eksisterende viden. 2) Undersøgelser i egen praksis kan være tilstrækkeligt til at sætte udvikling i gang. 3) Undersøgelser i egen praksis kan udvikle sig til mere omfattende undersøgelser.

Jeg har deltaget i udviklingen af nogle strategier, som har vist sig at passe til de muligheder, der faktisk findes i praksis. Det er metoder, som slet ikke hører hjemme i eller rangerer lavt i evidenshierarkierne, og i bedste fald offentliggøres de som aktionsforskning eller pilotstudier.

Alligevel har det taget tid at udvikle "autentiske strategier for små undersøgelser", dvs. undersøgelser, hvor der på trods af den lille skala er logisk sammenhæng mellem typen af forskningsspørgsmål, analyseenheder, valg af meto-

der, vilkårene for undersøgelsesernes gennemførelse, konklusionernes rækkevidde og anvendelsen af de resultater, der produceres. De små undersøgelser vil udgøre naturlige led i systematisk metodeudvikling. Det er strategier, hvor det er vigtigt, at psykologen kan gøre brug af sin videnskabelige grunduddannelse.

Jeg vil beskrive fire strategier med stigende ambitionsniveau: "Research Light", praksisforskning, evalueringsforskning, storskalaforøg – for at slutte med kort at pege på det mest ambitiøse fænomen "practice based evidence".

Aktionsforskning i miniformat

Gang på gang har vi måttet konstatere at ressourcerne til at gennemføre undersøgelser på frontarbejderniveau er små. Alligevel er det et stort behov for at kunne skaffe sig viden meget hurtigt og uden brug af de store ressourcer. Efter en del tilløb og forsøg har vi i Center for Kvalitetsudvikling, Region Midtjylland, på det seneste udviklet en strategi, som vi blufærdigt kalder for *Research Light*.

Princippet i *Research Light* er en undersøgelse med et snævert og konkret fokus, der kan gennemføres hurtigt, dvs. på 5 -10 arbejdsdage. *Research Light* stiller ikke krav til anvendelse af avanceret udstyr eller sindrige målemetoder. Data fremlægges i bearbejdet form, og det er arbejdspladsen, der deltager i konklusionsarbejdet. Den skal skaffe lokal dokumentation, som er troværdig, men ikke mere omfattende, end at resultaterne kan anvendes til dialog. De anbefalinger, der kommer ud af dialogen, skal hurtigt omsættes i praksis.

Der er udviklet en række forskellige moduler til *Research Light*-studier. De ligger 'forberedte' på *Research Light*-netværkets hjemmeside [5]. Der er gratis adgang for privatpersoner, der kan være medlemmer, så længe de er aktive i netværket.

Når vi kalder det "Research", er det, fordi der

som i alle andre undersøgelser skal være en forskningsprotokol, hvor der tages stilling til valg af tema, forskningsspørgsmål, analyseenhed, hypoteser eller forforståelse, valg af datakilder, etik, dataindsamling, analyse og rapportering. Det, der gør undersøgelsen til "Light", er valget af analyseenhed. Analyseenheden skal være et fænomen, hvor data kan indsamles på meget kort tid. To eksempler kan illustrere strategien.

Der kan laves et minicasesstudie. Hvis temaet er "Samspillet med de pårørende på en psykiatrisk afdeling" kan forskningsspørgsmålet, der egner sig til Research Light, hedde: "Hvad sker der, når pårørende besøger en afdeling en onsdag?"

Data bliver observationer og interview med alle pårørende og patienter på en typisk onsdag. Observationer og interview fremlægges til diskussion møder med fx personale og patienter. Man kan sagtens på en dag få relevante observationer og målrettede samtaler med de involverede, hvis fokus er snævert og klart defineret. Fremlæggelse af disse data kan sætte gang i relevante drøftelser og forslag til ændring af praksis. Laver man den samme undersøgelse en ny ugedag hver tredje uge, begynder den at vokse.

En af de andre muligheder er såkaldt SPOT-evaluering. Den kan for eksempel anvendes til undersøgelse af samarbejdet mellem to afdelinger. Alle deltagere i samarbejdet giver på et A4-ark tre korte, anonyme eksempler på, hvad der var godt samarbejde, og på et andet ark gives tre eksempler på, hvor samarbejdet kunne have været bedre. Besvarelserne tematiseres groft og skrives sammen. På en temadag drøftes sammenskrivningen, og dagen slutter med, at alle deltagere hver for sig og inden for rammerne af den enkeltes beføjelser træffer beslutninger, som de kan realisere inden for den næste måned. Gentages undersøgelsen med samme type samarbejds partnere forskellige steder, begynder mønstrene at myldre frem.

Deltagerne beskriver, at arbejdet med at fokusere forskningsprotokollen i sig selv er indsigtsgivende og skaber kvalitet i data. Vi har set disse små undersøgelser indgå i hurtige undersøgelser af daglige rutiner omkring konferencer, behandlingsplaner og tværfagligt samarbejde. Vi har erfaring for, at resultaterne skaber ny indsigt og bidrager til at igangsætte forbedringsprocesser i praksis [6].

Research Light kan styrke samarbejde mellem uddannelse og praksis ved at lade studerende og kursister arbejde med Research Light i kursusforløb og praktiksteder [7]. I efteråret 2008 har vi fået støtte til at videreudvikle Research Light i samarbejde med "Den sociale kvalitetsdatabase" [8] og en række kommunale arbejdspladser. Forudsætningen for gennemførelse af den slags undersøgelser er naturligtvis, at de har adgang til fx en psykolog, der kan kvalitetssikre protokollen, og psykologens rolle som proceskonsulent er indlysende.

Praksisbaseret praksisforskning

Praksisbaseret forskning eller "forskning i egen praksis" er et internationalt udbredt fænomen, der findes under betegnelser som practitioner research, practice based research, insider research eller practice based inquiry. De enkelte praksisfelter udvikler deres egne traditioner for praksisbaseret forskning og holder deres egne konferencer. Der er skrevet den første halve snes lærebøger om det. Der er livlig debat om fænomenet, og der findes i dag flere varianter fra en ren forskerstyret til en ren praksisstyret forskning [9].

Den praksisbaserede forskning er en forskningsstrategi, der læner sig op af følgende definition: "Praksisbaseret forskning er anvendelsen af forskningsinspirerede principper, designs og databearbejdnings teknikker i praksis for at svare på spørgsmål, som udspringer af praksis på en måde, der informerer praksis [10].

- Det er praksisforskning, der gennemføres af praktikerne i arbejde.
- Genstanden er fænomener i praktikerens hverdag.
- Praksisforskning anvender anerkendte forskningsmetoder.
- Resultaterne kommunikerer til kolleger og fagfæller.

> Den strategi for praksisbaseret forskning, vi gennem årene har udviklet, har følgende form:

Team på to-tre praktikere fra en arbejdsplads samarbejder om et forskningsprojekt. Det kræver én dag om ugen over et års tid, svarende til 10-16 ugers fuldtidsarbejde fx i et kursusforløb. Det svarer til kravene i en diplomuddannelse [11]. Casestudiet er den foretrukne forskningsstrategi. Der er knyttet løbende undervisning og konsulentbistand til projekterne støttet af en bog om casestudiet skrevet til formålet [12]. Resultatformidlingen vil være en artikel med resultater og indstillinger til implementering af resultaterne på egen arbejdsplads.

Praksisforskningens styrke bestemmes af, om resultaterne kan anvendes i praksis. Vi taler om situeret generalisering. Det stærkeste argument for et forskningsresultat vil være: Vi bruger selv vores nye viden i praksis, og den virker. Det udelukker ikke, at visse praksisforskningsprojekters resultater, fx om livshistoriefortælling og handleplaner, rækker langt ud over arbejdspladserne og bliver til vægtige indlæg i dialogerne på hele det faglige felt [13].

Undersøgelserne gennemføres som regel inden for rammerne af en særlig organisationsform, som vi kalder et "vi-

denskabende netværk" (Collaborative practitioner research network), som organiseres af os. Et videnskabende netværk består af 4-8 andre arbejdspladser, der arbejder med deres egne projekter inden for rammen af samme tema og overordnede forskningsspørgsmål. Der opstår som regel en synergi mellem projekterne, der gør de samlede resultater mere interessante end de enkelte projekter.

Siden midten af halvfemserne har vi været ansvarlige for driften af 16 videnskabende netværk med omkring 100 projekter, men der har været andre videnskabende netværk flere steder i landet [14;15]. Forskningstemaerne har blandt andet været "rummelighed", udstøelsesprocesser, krisehåndtering, jobskabelse og selvskadende adfærd. Nogle af netværkene er stabile grupper, der har fulgt et tema i flere forløb over 6-10 år. Deltagelse i videnskabende netværk har fået flere i gang med videregående uddannelser eller ph.d.-studier.

Mange af projekterne lægger op til forandringer af praksis, men det kræver særlig omtanke, når resultater fra interne undersøgelser skal omsættes til praksis. De skal kunne hamle op med de reelle magtforhold i organisationen og strømmen af begivenheder i og uden for organisationen. Medarbejdere med en videnskabelig grunduddannelse kan spille en vigtig rolle som organisatorer og vejledere i sådanne videnskabende forløb.

Evalueringsforskning er rapportforskning

Evalueringsforskning er en systematisk undersøgelse af nogets værdi i forhold til et sæt af standarder og ofte i forhold til forskellige interessenter. Evaluering anvendes ofte til undersøgelse af udviklingsprojekter eller eksisterende praksis. Da den slags kun findes i det ene eksemplar vil anvendelse af en casestudiestrategi være et oplagt valg. Kravet til evalueringer vil typisk være en evalueringsrapport af en kvalitet, der kan anvendes offentligt i en efterfølgende beslutningsproces om projektets forbedring eller videreførelse.

Det sker hyppigt, at evalueringsspørgsmålene, der skal besvares, er stillet af centrale eller lokale beslutningstagere.

I den situation dukker der en ny kløft op mellem beslutningstagernes behov for viden og behovet for viden hos praktikerne. I stigende grad har vi over årene satset på at få praksis til selv at deltage i evalueringen og benytte anledningen til at producere deres egen viden. Det kan ske ved at praksis udvikler og formulerer deres egne forandrings-teorier, standarder og tester dem i interne evalueringer eller auditforløb [16].

Interne evalueringer kræver kendskab til forskellige evalueringsmodeller, og psykologer med en master of public health eller en master i evaluering har særlige forudsætninger for at tage ansvaret for og medvirke til den lokale udnyttelse af evalueringen.

Når en metode går 'i byen'

Hvis evalueringer af et metodeudviklingsprojekt kan demonstrere, at metoden giver positive resultater og kan blive lokalt forankret, har man fundet noget interessant. Hvad man ikke ved, er hvilke lokale forhold som har særlig betydning for metodens anvendelse, og om metoden også kan anvendes andre steder.

Det kan man blive klogere på i et storskalaforsøg (multi-site evaluation, multiple casestudies). I et storskalaforsøg forsøger man at implementere den samme metode forskellige steder. I modsætning til i de kontrollerede forsøg er målet at realisere en metodik efter bestemte principper og ikke en nøjagtig replikation. Som eksempler kan nævnes storskalaforsøg med psykologbehandling af depression (2 projekter) [17] af anvendelse af kontaktfamilier til sindslidende (20 kommuner) eller ansættelse af MB'er – ansatte med psykiatribrugerbaggrund (7 projekter) [18].

I storskalaforsøg bliver man klogere på, hvilke betingelser der skal være opfyldt, for at bestemte metodiske principper kan realiseres. Samtidig kan man vurdere, om man kan få sammenlignelige resultater. På baggrund af storskalaforsøg kan det også vurderes, om der er behov for yderligere forskning. I eksemplet med kontaktfamilierne vurderede Socialministeriet, at den foreliggende viden var tilstrækkelig til, at man kunne indskrive muligheden for etablering af kontaktfamilier i serviceloven. Storskalaforsøgene

er typisk langvarige, komplicerede og stiller store krav til projektledelse og dataindsamling. De medarbejdere, der udviklede de oprindelige principper i metoden, er uundværlige ved gennemførelsen og psykologer med en master i public health, evaluering eller en ph.d. vil have forudsætninger for at løse opgaven.

Praksisbaseret evidens – et nyt fænomen

I kølvandet på den evidensbaserede praksis er der dukket et nyt fænomen frem: ”praksisbaseret evidens” (practice-based evidence). Det anvendes mest som betegnelse for publicérbar forskning, der tager udgangspunkt i, hvad der >

- > faktisk foregår i praksis uden for kontrolgruppernes rækkevidde [19]. Det kan spænde over undersøgelser, der systematisk monitorerer behandling og resultatet af egne individuelle caseformuleringer, eller som monitorerer evidensbaserede terapiprogrammer, og til systematiske serier af "single case experimental studies". Privatpraktiserende engelske psykologer kan også indberette deres resultater til en fælles database og sammenligne egne resultater med andres resultater [20].

Det vil føre for vidt her at behandle den praksisbaserede evidens udtømmende, men det er helt nødvendige undersøgelser til nuancering af den viden, der skabes i de randomiserede undersøgelser. Disse undersøgelser vil typisk kræve forskningserfaring på ph.d. niveau.

Når kløften forsvinder

Som beskrevet findes en række undersøgelsesstrategier på forskellige ambitionsniveauer baseret på almindelige videnskabelige principper, der passer til mulighederne i praksis. Det er undersøgelser, hvis styrke er, at de ikke udtaler sig ud over den kontekst, som de befinder sig i. De producerer en viden, som beviser sin værdi ved at skabe erkendelse, innovationer og beslutninger, der bidrager til løsningen af aktuelle lokale problemer.

Både Research Light, praksisbaseret forskning, evalueringforskning og stor skalaforsøg kan opfattes som lokal aktionsforskning, men i en større sammenhæng kan de opfattes som pilotundersøgelser. Mange af de små undersøgelser er starten på en mere systematisk metodeudvikling. De små undersøgelser i praksis kan som alle pilotundersøgelser producere gyldige argumenter for, om der er brug for mere omfattende forskning. Under de rigtige betingelser kan de små undersøgelser vokse sig større.

Praktikere med en intakt videnskabelig grunduddannelse, herunder psykologer, har mulighed for at bidrage til den lokale vidensudvikling ved at igangsætte, organisere, vejlede og implementere undersøgelser i egen praksis. En af udfordringerne består i at få indrettet praksis, så der bliver mulighed for langt mere systematisk vidensproduktion i den anvendte psykologi.

Arbejdspladser har etableret små tværfaglige FoU-enheder (Forskning- og udviklingsenheder) på de enkelte arbejdspladser, hvor en-to medarbejdere i perioder anvender 20 % af deres arbejdstid til at gennemføre de små undersøgelser af den lokale indsats. Der kan lægges mere vægt på, at der gennemføres små undersøgelser som led i specialistuddannelserne.

De faglige selskaber kan etablere tematiske netværk, der stimulerer til praksisbaseret forskning. Det skal være nemt at skaffe sig vejledning – også til de små undersøgelser. Selskaberne kan samarbejde med universiteterne og formulere relevante forskningstemaer, der kan gennemføres i praksis. Dansk Psykolog Forening kan arbejde for oprettelse af stillinger som forskningspsykologer i praksis, så de mange ph.d'ere kan tiltrække forskningsmidler til praksis og få en karriere, hvor de kan udnytte deres kompetencer i praksisfeltet.

Fremmer vi de små undersøgelser i praksis, fjerner vi ganske enkelt skellet mellem praksis og forskning – for praksis bliver forskning. Det er min erfaring, at praksis først for alvor efterspørger andres forskning, når de selv bliver aktivt videnskabende. Dansk psykologi har brug for et evidensbegreb, der støtter, anerkender og inddrager praksis som vidensproducerende agent.

*Knud Ramian, cand.psych.
Center for Kvalitetsudvikling,
Region Midtjylland
knud@ramian.dk*

NOTER/LITTERATUR ■

- [1] Zachariae, B. (2007). Evidensbaseret psykologisk praksis. *Psykolog Nyt* (12), 16-25.
- [2] Hougaard, E. (2007). Evidens: Noget for psykologer. *Psykolog Nyt* (20), 14-21.
- [3] Nutley, S., Walter, I., & Davies, H.T.O. (2003). From Knowing to Doing. *Evaluation*, 9(2), 125-148.
- [4] Harmaakorpi, V., & Mutanen, A. Knowledge Production in Networked Practice-based Innovation Processes – Interrogative Model as a Methodological Approach. *Interdisciplinary Journal of Information, Knowledge, and Management*. 2008(3), 87-101.
- [5] Ramian, K. Vidensbaseret wiki/ResearchLight. Retrieved October 11, 2008, from <http://knudramian.pbwiki.com/ResearchLight>.
- [6] Fox, M., Martin, P., & Green, G. (2007). *Doing Practitioner Research*. London: SAGE.
- [7] Vidensbaseret wiki/research light model ucn. Retrieved March 19, 2008, from <http://knudramian.pbwiki.com/ResearchLight-model-UCN>.
- [8] Velkommen til den sociale kvalitetsdatabase. Retrieved March 19, 2008, from www.kvalitetsdatabasen.dk.
- [9] Borg, T., Bundgaard, K.M. & Rasmussen, J. (2007). *Praksisforskning*. In T. Borg, U. Runge, J. Tjørnov, Å. Brandt & A.J. Madsen (Eds.), *Basisbog i ergoterapi* (pp. 646-679). København Munksgaard.
- [10] Epstein, I., & Blumenfield, S. (Eds.). (2001). *Clinical Data-Mining in Practice-Based Research*. Binghamton: The Haworth Social Work Practice Press.
- [11] Ramian, K. (2004). *Praktikere i praksisforskning*. In K. Høgsbro (Ed.), *Socialpsykiatriens kompleksitet*. København: Samfundslitteratur.
- [12] Ramian, K. (2007). *Casestudiet i praksis*. København: Academica Gyldendal.
- [13] Ramian, K., & Gústafsson, J. (1997). *Liv i fokus*. Århus: Systime.
- Gústafsson, J., & Ramian, K. (Eds.). (2003). *Livshistorien – en vej til det menneskelige*. Århus: Systime Academic.
- [14] Thyrsting, K. (2006). *Når fokus flytter sig – om patientperspektivers indflydelse på forebyggelse af tvang*. Vejle: Center for Udvikling og Uddannelse i Vejle Amt.
- [15] Jørgensen, L.L. (2006). *Projekt "evaluering, dokumentation og kvalitetsudvikling"*. Viborg Amt 2004-2006. Viborg: Viborg Amt.
- [16] Ramian, K. (2008). *Billetter til fremtiden. Kvalitet i arbejdet med handleplaner og status. Resultater fra et auditforløb*. Vejle: Psykiatridivisionen, Vejle Kommune.
- [17] Christensen, K.S., & Fjeldsted, R. (2007). *Evaluering af forsøgsprojekter vedrørende personer med lette og moderat svære depressioner i Fyns og Århus amter*. Århus: Forskningsenheden for Almen Praksis i Århus.
- [18] Ahlgreen, B. (2001). *Projekt kontaktfamilier. Et landsdækkende forsøg for mennesker med en sindslidelse*. Århus: Center for Evaluering, Psykiatrien i Århus Amt.
- Juliussen, F.B., Møller, L., & Bratbo, J. (2008). *En anderledes brik. Medarbejdere med brugererfaring – en aktiv brik i rehabiliteringsarbejdet*. København: Videnscenter for Socialpsykiatri.
- [19] Practice-Based Evidence Rather Than Evidence-Based Practice in Psychiatry. *Medscape J Med*. 2008;10(6):141. (Ved søgning på titlen i Google fås den i en videoudgave)
- [20] Barkham, M., & Mellor-Clark, J. A core approach to practice-based evidence: A brief history of the origins and applications of the CORE-OM and CORE System – *Counselling and Psychotherapy Research: Linking research with practice*. *Counselling and Psychotherapy Research*, 2006(6), 3-15.